БИБЛИОТЕЧНО-ОБРАЗОВАТЕЛНОТО ПРОСТРАНСТВО ОТ ЧИТАЛИЩЕТО ДО ИНФОРМАЦИОННИЯ БУМ НА ПЛАНЕТАТА (Адресат – библиотека – документ: Изостазия на XXI в.)

Александра Куманова
Университет по библиотекознание и информационни технологии

Резюме: Изграден е обобщен парадигмален постнекласически модел на диференцираната синтагма и синергията в библиотечно-библиографското дело и образование в планетарното информационно пространство през призмата на свързване и съотнасяне на библиотечните курсове към Върховния читалищен съюз, преподаването на библиотековедски дисциплини в Софийския университет, курсовете за библиотекари висшисти и библиотекари среднисти на Българския библиографски институт и Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“, гещалтплана на Катедрата по библиография в Държавния библиотекарски институт – предходник на Университета по библиотекознание и информационни технологии, специализираната Катедра по библиотекознание и библиография в Софийския университет.

Ключови думи: библиотечно дело, библиотечна наука, библиотечно образование, библиотека, документ.

Посвещава се на годишнините: 165-а от създаването на първите български читалища и читалищни библиотеки; 120-а от рождението на проф. Тодор Боров (1901 – 1993) и 80-а от основаването на Българския библиографски институт – 22 март 1941 г.[1]

„Най-непостижимото във Вселената е, че тя е постижима.“
А. Айнщайн

Въведение

1. **Библиотечни курсове към Върховния читалищен съюз (ВЧС)** се водят от 20-те години на XX век: 1923 – 1943 г. – от първия научно подготвен библиотечен специалист в България **акад. Стоян Аргиров** (1870 – 1939) – филолог, библиотековед и библиограф, и от **Ячо Хлебаров** (1877 – 1951) – учител, публицист, издател, преводач, адвокат, редактор, читалищен и културен деец, библиотековед. Лектор в тези курсове е и **Васил Класанов** (1880 – 1950) – учител, читалищен и библиотечен деец, библиотекар и библиотековед. Той е и първият инспектор по читалищно дело в **Министерството на народното просвещение** – МНП (днес: Министерство на

образованието и науката) (1929 – 1930); автор на *„Кратка история на библиотеките“* (1937).

Като сътрудник на МНП (1927 – 1934) и отговаряща за училищните библиотеки, **Маргарита Димчевска** (1892 – 1983), назначена в **Народната библиотека** (днес: Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ – НБКМ) (1925 – 1927; 1934 – 1943), където изпълнява длъжността директор (1934 – 1935), изнася лекции в **Международното лятно училище към Обществото на народите – Женева** – League of Nations at Geneva (1931) и преподава в библиотечните курсове, организирани от МНП и ВЧС.

В Софийския университет **библиотековедски дисциплини** се преподават от 1924 г. – **библиотекознание**: **Стоян Аргиров** (1924 – 1935); **библиотекознание и библиография**: **Никола Михов** (1940 – 1941); **Тодор Боров** (1943 – 1969)…

Курсове за *библиотекари висшисти* и *библиотекари среднисти* за *масовите библиотеки* организират: първо – **Българският библиографски институт (ББИ)**: 1948 г.; след това – **НБКМ**: 1949 г.

2. *Знаниевият клъстер* библиотеко-библиографо-книго-знание с планетарен обхват за България е **синергия на *Западноевропейската школа* с аванпоста ѝ в Германия** и ***жизненото кредо* на последния български енциклопедист – библиографа, библиотековед и литературовед проф. Тодор Боров** (1901 – 1993). Възпитаник на **германската *духовност* и *научна* информатизационна мисъл**, той обозначава **генеалогия на *идеи и породени от тях* универсални хуманитарни библиографски шедьоври**.

В бр. 64 на „Държавен вестник“ от 21.03.1941 г. е публикуван **Закон за ББИ**, а на 29.07.1941 г. със Заповед № 2019 на министъра на МНП е утвърден **Устав на ББИ**. През 1941 г. излиза **емблематичният труд на Т. Боров „Защо ни е нужен ББИ“**, в който се чертае **дългосрочна и научно издържана програма за развитието на българската библиография**. От 1.12.1949 г. **Институтът „Христо Смирненски“** е прехвърлен към ББИ и ББИ приема името на **Елин Пелин**, а през 1955 г. получава **самостоятелен научноизследователски статут**. Огромен е авторитетът на делото на неговите **членове и сътрудници**: Александър Теодоров – Балан, Никола Михов, Тодор Боров, Александър Балабанов, Елин Пелин, Николай Лилиев, Иван Дуйчев, Симеон Радев, Николай Николаев, Христо Вакарелски, Иван Буреш, Хенри Левенсон, Методи Попов, Гаврил Кацаров, Иван Стефанов, Павел Делирадев, Тодор Владигеров, Стоян Джуджев, Иван Пенков, Тодор Д. Плочев, Маргарита Димчевска, Никола Трайков, Христо Тренков, Димитър

Иванчев, Божана Божинова-Троянова, Ценко Цветанов, Иван Панайотов, Борис Недков, Рачо Казански... **Многобройните международни връзки** и **над 100-те издадени труда** са факторите, утвърждаващи институцията като ***най-авторитетния център по библиографознание, библиотекознание и книгознание с широк международен резонанс***.

Т. Боров е апологет на апела за **„самостоятелност на библиотекарската професия“**, издигнат за първи път от „най-далновидния библиотекар и прочут библиограф от първата половина на XIX век“ (израз: Т. Боров) **Фридрих Еберт** (Ebert, Fr. Alb., 1791 – 1834).

Методология на изследването

Парадигмалният императив на информационния бум от 40-те години на XX век в България е олицетворен чрез Т. Боров, въплътил *синергията* на *знаниевия клъстер* като системно роене на*: библиотекознание, библиография, библиографознание, книгознание…*, запечатано в знаменитата лекция – завещание *„От библиотекаря на Шпицвег до съвременния библиотекар“* (прочетена: 12.04.1943 г.; първа публ.: 1946 г.; препеч.: 1973 г.). Тук е разкрит възглед в съответствие с ироничната метафора на К. Шпицвег (1850): **библиотекарят – „откъснат от света“, вглъбен в „своите занимания“**.

Почти 100 години след К. Шпицвег Т. Боров издига глас за **„нов библиотекар“, способен „да се *раздава,* да работи *за другите*“**, с което се прокарва мост към днешното *<u>не</u>класическо* време: **„проблемите излизат *извън* рамките на библиотекарската професия – отраженията на *нашите днешни* гледища по тоя въпрос ще се почувстват едва в *бъдещата наука*“**.

Резултати

И постмодерният библиотекар в новата битност *физически* не стои на *стълбата* на К. Шпицвег. Той *мисловно* – чрез *ретикуларните* идеи – е свързан със *стълбата* на У. Еко и изкачвайки се по нея, изгражда *„отсъстващата структура“* (израз: У. Еко) – *метафизичната ментална цялост* на информацията. Това мислене е онтологично за библио-инфо-ноосферата на XXI в., защото е ориентирано към *вертикала – метафизичното*, за установяваните връзки между **порядъците на информационните реалии**. Но то вижда и *хоризонтала* на установяваните връзки за *идеалното* информационно пространство – *ризомата*, която Т. Боров именува ***сито (мрежа) за информацията*** (1937).

И библиотекарят на К. Шпицвег, и библиотекарят на Т. Боров *се изкачват по своите* ***стълби*** към *постмодерното време-пространство*, в което всеки има *толкова*, колкото *разбира*: при първия стълбата е *физическа*, при втория – *ментална*. И съвременната библиотека все повече прилича на *космически център за управление на полети* (срв.: новоизградената през 2017 г. публична библиотека „Тянжин Бинхай“ (Tianjin Binhai) в Североизточен Китай).

Библиотечно-библиографски погледнато, **енциклопедиите** от типа на *цит. по първите им публ.*: *„Britannica“* (1768 –), *„Americana“* (1829 –), *„Meyers Grosses Universal Lexicon“* (1839 –), *„Grande Larousse“* (1866 –), *„Islam“* (1913 –), *„Большая советская“* (1926 –), *„Universalis“* (1968 –), *„Iranica“* (1982 –), *„The New Caxton“* (1966 –)... (срв. с тр., създ. в служба „Българска енциклопедия“ на Българската академия на науките: изд. под ред. на библиографа – историк на библиографията, полиглот и преводач Николай Николаев (1912 – 1975), които отчитат цит. чуждестр. енциклопед.: *„Кратка българска“* (т. 1 – 5, 1963 – 1959), *„Българска... А-Я“* (1974)…), фиксират **маршрути** на *историографията – ризомата*, посоките на познание.

Такива планетарни магистрали са и **световните (международни)** ***текущи*** **универсални библиографски указатели** (надграждащи съответните ***ретроспективни*** **форми от III век пр. Хр. до днес**): *„Social sciences & Humanities index“* (1907 – 1974); *„British humanities index“* (1915 –); *„Новая иностранная литература по общественным наукам“* (1934 – 1992); *„Новая отечественная литература по общественным наукам“* (1934 – 1992); *„Dissertation abstracts international“* (1938 –); *„Japanese periodicals index*: Humanity & Social science*“* (1948 –); *„International bibliography of the social sciences“* (1951 –); *„Bulletin scientifique: Sect. B: Sciences Humaines“* (1965 – 1991); *„Index Asia: Ser. in Humanities“* (1965 –); *„Bibliographie internationale de l'Humanisme et de la Renaissance“* (1966 –); *„Humanities index“* (1974 –); *„Social sciences“* (1974 –); *„Social sciences citation index“*; *„Social sciences index“* (1974 –); *„American humanities index“* (1975 –); *„Arts & Humanities citation index“* (1976 –); *„Index to social science & Humanities proceedings“* (1976 –); *„Indice Español de Humanidades“* (1976 –); *„Новая литература по социальным и гуманитарным наукам“* (1993 –); *„Humanities international index“* (2006 –).

Към научното познание и на библиотекаря, и на библиотеката, и на адресата на информация е насочена и *глобалната стратегия на ЮНЕСКО за науката към 2030 г.*, ориентирана към *парадигмалните зависимости*: повишаване на *научната* и *теоретико-приложната*

тежест на *методологията (философията) на познанието* [1]. *„Насоки на ИФЛА за професионални образователни програми по библиотечна и информационна наука (БИН)“* [2] също позиционира *общата универсална култура* и *професионалната специализация на практиците и изследователите в сферата на библиотечно-информационното дело* като две страни, необходими за създаването на **стратегия за модерната образователна платформа за формиране на съвременните специалисти**: прекрачване в сферата на *конвергенцията*.

Методологията на познанието прави *рационално* – не само *библиометрично*, но и *хуманитарно* – измеримо наблюдението на ***невидимата* онтология на света**, структурираща *физическите* реалии (документи, рубрикатори…). Тази феноменология е *идеален* (конфигуриран *от, чрез, в психиката*), реален системно-структурен израз на библио-инфо-ноосферата. С израза „*психо*цивилизация“ на полския философ и писател **Станислав Лем** (Lem, St., 1921 – 2006) вниманието се фокусира върху *рационално* извеждането *кълбо* от *психо*физиологични и *социолого*феноменологични зависимости, сред които е **когнитивната триада**: ***адресат – библиотека – документ***.

Идеалният план на планетарната информатизация е описан от С. Лем към 1964 г. – повече от десетилетие преди встъпването на човечеството към 1975 г. в *постнекласическата „ера“ на познание*. През 1964 г. информационните индустрия и пазар по света набират скорост. Вече е създаден от **Юджийн Гарфийлд** (Garfield, E. El., 1925 – 2017) във Филаделфия, щата Пенсилвания (Philadelphia, Pen.) в САЩ (1961) Институт за научна информация – ИНИ (Institute for Scientific Information – ISI), който става гръбнакът на компанията Thomson Reuters (днес: Clarivate Analytics), чийто основен продукт (от 1964 г.) е индексът на цитиранията *„Science citation index“* [3] – текущо издание на ***световната универсална естественонаучна библиография***, последвано от *аналогична магистрала* ***по обществени и хуманитарни науки*** *„Social sciences citation index“* [4]: **библиографският планетарен модел на науката**, ориентиращ информацията в международен мащаб от World Catalogue до системата за *библиометрично* и *хуманитарно* измерване на научната продукция. През 1964 г. в България вече е закрит ББИ, сътворил *„Годишник на ББИ“* (т. 1 – 9, София, 1948 – 1963) – издание с непреходна слава, лидиращо в установяването на законите на информационното моделиране още в зората на *информационния бум*: **планетарност, автоматизация, международна консолидация**.

Именно посочените от С. Лем задачи за съотнасяне на *материалното и идеалното в света на познанието и отражението*

му в документалната информация, издигнати пред човечеството, **решават днес и библиотекарят, и библиотеката, и адресатът на информация**.

За **библиотекаря** триадата *адресат – библиотека – документ* е **отвес**, с който се създава *равновесие* – ***изостазия*** (гр.: isos – равен, stasis – състояние) в информационното време-пространство. За **библиотеката** триадата е ***modus vivendi*** (лат.: начин на съществуване) за реализиране на взаимодействието между компонентите. За **адресата** на информация триадата е ***форма на космогония*** – и *ментално*, и *физическо* реално индивидуално свързване с посоките на знанието, които *ризоматично* (*историографски*) отвеждат във всеки *единичен* акт в безкрая на библио-инфо-ноосферата.

Изводи/Дискусия

В статията *„Библиотечна наука“* (1948) чрез *знаниевия клъстер* библиотеко-библиографо-книгознание Т. Боров описва библиотечната наука като *спомагателна*, изтъквайки принадлежащата на клъстера ѝ вътрешна диференциация от пресичащите се вихри, които постмодерното време естествено разширява и уточнява… Виждайки в **библиотеката** „по-скоро ***фабрика***, отколкото **архив**“, Т. Боров застава на позицията, че библиотечно-информационното *образование* следва да дава *професионална* (по-широко понятие от *техническа* и *технологична*) подготовка. Като *библиограф* на *световната (международната) универсална библиография* (*„Пътят към книгите“*), той разбира *тази подготовка* като имаща ориентация към ***онтологичните* въпроси на *библиографирането*** – когнитологична *невронна* структура на връзки от *мисленето*, *семантиката* на *отражението* на документите, имащо ***ментално*** – идващо от *библиографа* и усилвано от *адресата* на информацията – **естество**, което се откроява в *постмодерната* епоха на ускорено технологизиране. Т. Боров подчертава: „**свързвам *библиотекарската професия*** със **заниманието** с ***библиография*** – това е истинско поле за **научно проявление на библиотекаря**“.

Универсализмът в мисленето на Т. Боров за библиотекознанието и библиографията е с *хуманитарна футуристична насоченост*. Разбирайки ***библиографските системи на науките*** като ***част от тези науки***, Т. Боров извежда **планировката на *научната отраслова* специализация**: **Fach** (нем., букв.: отрязък (от цялото): 1) **отрасъл, област** (от науката и изкуството), **специалност**; 2) **учебна дисциплина – *предмета* на обучение – *чрез библиотеките (библиографията)* „като *жив културен организъм*“** (срв.: В. И. Вернадски: ноосфера).

Заключение

Т. Боров посочва императива на *плодотворната за библиотечно-информационното образование* универсална диада „библиотечна *наука* – библиотечна *практика*“: „Добрите библиотеки … и библиографията … – *помощно* средство, *основа* за развитието на всички науки“, които са базирани от ***научната отраслова*** **специализация**: ***Fach***, обозначавана днес като ***контент*** на „информационна наука“.

В концепцията на Т. Боров **метасистемната цялост на *тривиума*** (библиотеко-библиографо-книгознание) **в *триадата*** (адресат – библиотека – документ) се корени в: ***науката*** (1); ***информационно-комуникативната практика*** (2); ***историко-културната традиция*** (3); ***трансформатизма – интеракционизма на реалността*** **(документалния поток)** и ***съзнанието*** (на **субекта – адресата – библиотекаря**) (4). По този начин *методологията* и *контентът* на библиотечно-информационното образование са не само съотносими със съвременния *постмодерен* статус на библио-инфо-ноосферата, но и са авангардни в тази сфера от началото на *информационния бум*. Този възглед е част от венеца от безсмъртни дела на Т. Боров и е *тяхна квинтесенция*: създадения ББИ и неговия *„Годишник…“* – ББИ издига българското библиотекознание и библиография на *европейско, международно* и *световно ниво* и благодарение на това неговите кадри и техните ученици преминават бързо и безпроблемно в новата ера на глобалната информатизация; следата на България към световната универсална ретроспективна библиография (*„Пътят на книгите“*); възстановения след Втората световна война *„Български книгопис“*; структурирания гещалтплан на Катедрата по библиография в Държавния библиотекарски институт (1950 –) – предходник на Университета по библиотекознание и информационни науки; изградената специализирана Катедра по библиотекознание и библиография в Софийския университет (от 1953 г., първоначално Катедра по архивистика, в която има дисциплина „Библиотекознание и библиография“…); построяването на сградата на Националната библиотека…

Концепцията на Т. Боров е водораздел и реактив на обединяване между **две *синтагми* на *познание*** на постнекласическата парадигма: ***на*** **диференциация** (характерна за етапа на *наваксването на историческото ни изоставане*) и ***на*** **интердисциплинарност** (свързана с *новата ера на глобалната информатизация без географски, административни и институционални демаркационни линии*). Тази концепция издържа проверката на времето. Достатъчно е да се позовем на най-значимите **научни трудове** от последните

години: *„Въведение в* ***информационната наука****“* (2013) на професора по информационни и библиотечни науки в Сити Юнивърсити в Лондон (City University, London) **Дейвид Баудън** (Bawden, D., 1952) и неговия съавтор **Лин Робинсън** (Robinson, L.) [5]; ***„Справочно-информационни служби“*** (2011) на почетния доцент по библиотекознание в Университета на Илинойс – Чикаго (University of Illinois at Chicago) **Ричард Боп** (Bopp, R. E., 1944 –2011) и на професора по библиотекознание от този университет **Линда Смит** (Smith, Linda, 1949) [6]; ***„Хуманитарното информационно търсене“*** (2010) на професора по информа-ционни науки в Кралския университет – Белфаст, Англия (The Queen's University of Belfast) **Джулиан Уорнър** (Warner, J., 1955) [7]; ***„Ново въведение в библиографията“*** (2009) на библиографа и библиотекар в Кеймбриджкия университет (University of Cambridge) **Филип Гескъл** (Gaskell, Ph., 1926 – 2001) [8]; *„За* ***търсенето: хуманитарното формиране на знанието посредством библиотечната и информационната наука****“* (2007) на доктора на информационните и библиотечните науки от Калифорнийския университет в Бъркли (University of California at Berkeley) **Алън Конрад** (Konrad, All.) [9]; ***„Теория на документа“*** (2009) на професора по документология в Университета на Тромсьо, Норвегия (University of Tromso, Norway) **Нилс Лунд** (**Lund**, N. W.) [10]. В *този* кръг от уникални приноси към **методологията и практиката на информатизацията** принадлежат и трудът *„Най-старата* ***архивна наука****: първите учебници по архивистика на Якоб фон Раминген (1571) и Балдасаре Бонифачо (1632)“* (2013) на библиографа и архивист от Националния архив на Норвегия (National Archives of Norway) **Тор Вайдлинг** (Weidling, T., 1957) [11] и опусът magnum ***„Интелигентната основа на организацията на нформацията“*** (2014) на американския библиотекар, библиотековед и библиографовед **Илейн Свенониъс** (Svenonius, El., 1933) – професор във Факултета по информационни науки на Университета на Калифорния в Лос Анджелис, завършила философия в Пенсилванския университет (1957), защитила докторат по библиотекознание в Чикагския университет (1971), носителка на наградата на името на **Шиали Ранганатан** (Ranganathan, Sh. R., 1892 – 1972) и др. [12]…

Континуумът на **библиотечно-*образователното информационно* пространство** в гледището на Т. Боров е в унисон и с най-модерните съвременни платформи на ЮНЕСКО [13].

Но Т. Боров културолого-феноменологично е и в недоумение от: нонсенса на отсъствието на историографски коренища в някои съвременни отечествени съчинения, наричащи се библио-тековедски

(без представа за библиографската база на ресурсите по проблемите); виждането на библиотеките единствено в тримерното – на К. Шпицвег, а не в многомерното информационно пространство – на А. Айнщайн, Н. Бор, С. Хокинг, Т. Боров и У. Еко; мисленето на информатизацията без главния ѝ творец – библиотекаря; опиянението от техническите копия (симулакрумите); разучаването да се цени оригиналът на документа; неумението да си в справочно-информационната струя; възприемането на документите като физически реалии и игнорирането на менталната им природа… – и това свидетелства за невъзможността да се постигне **изостазията на Fach-a** (фиксира се чрез линейни наративи на технически възпроизвеждания на процесуални виртуални реалии, на които съчинителите *не* си представят **когнитивната *животворяща* същност** – генома на писмените комуникации, която – подобно на ДНК – се нуждае от усилия за ***свързване* на разчитаните текстове**)… И Т. Боров ни учи да различаваме **квалитетното информационно пространство**.

Бележки

1 The root of the presentation is the speech, delivered by the author on 11.05.2021 at the opening of the restored inscription of the Bulgarian Bibliographic Institute in the National Library St. St. Cyril and Methodius.

2 Основа на изложението е словото, произнесено от автора на 11.05.2021 г. при откриването на възстановения надпис на Българския библиографски институт в Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“.

References/Литература

1. **UNESCO** Science Report: towards 2030 – Executive Summary. Paris: UNESCO, 2015. 37 p. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000235407>. Document code: SC.2015/WS/24.

2. **IFLA** Guidelines for Professional Library and Information Science (LIS) Education Programmes. Prepared by the LIS Education Framework Development Group of the IFLA Building Strong LIS Education Working Group. Den Haag: IFLA, DRAFT – February 3, 2021. 14 p.

3. **Science** citation index (SCI): An intern. multidisciplinary ind. to the lit. of science and technology / Inst. for sci. inform. Philadelphia (Pa), 1964 .

4. **Social** sciences citation index (SSCI): An intern. multidisciplinary ind. to the lit. of the soc., behavioral and related sci.: Iss. in parts: Corporate address ind.; Source ind.; Permuterm sub. ind. / Inst. for sci. inform. Philadelphia, 1974 – .

5. **Bawden**, David. Introduction to information science / **David Bawden, Robinson Lyn**. Chicago: Neal-Schuman Publish., 2013. 384 p.

6. **Bopp**, Richard E. Reference and Information Services: An Introduction/ Richard E. **Bopp**, Linda C. **Smith**. – Englewood, Colo: Libraries Unlimited, 2011. 743 p.
7. **Warner**, Julian. Human information retrieval. Cambridge. (Mass.): The MIT Press, 2010. 200 p.
8. **Gaskell**, Philip. A New Introduction to Bibliography. New Castle, Delaware & Winchester: Oak Knoll Press & St. Paul's Bibliographies, 2009. 462 p.
9. **Konrad**, Allan. On inquiry: Human concept formation and construction of meaning through library and information science intermediation. Ph.D. dissertation. – University of California, Berkeley, 2007. <http://escholarship.org/uc/item/1s76b6hp>. 23.07.2021. 853 p.
10. **Lund**, Niels Windfeld. Document Theory. – In: *Annual Review of Information Science and Technology* (in USA). 2009, № 43, pp. 399 – 432.
11. **Weidling**, T. Den äldsta arkivläran: ***Jacob von Rammingens*** båda läroböcker i registraturoch arkivskötsel från 1571, samt en monografi om arkiv från 1632 av ***Baldassare Bonifacio*** [The oldest archival science: *Jacob von Rammingen*'s two manuals of registry and archival management from 1571, and a monography on archives from 1632 by *Baldassare Bonifacio*]. – In: *Scandinavian Journal of History* (in Swedish). 38, 2013, № 2, pp. 270 – 271. DOI:10.1080/03468755.2013.776405.
12. **Svenonius**, Elaine. Intellectual Foundation of Information Organization. Boston, MA: MIT Press, 2014. 265 p.
13. **Guidelines** on the development of open educational resources policies / Corpor. author: UNESCO [51155], Commonwealth of Learning [680], UNESCO. Assistant Director-General for Education, 2018 – (**Giannini**, Stefania) [writer of foreword] [680] ; Person as author: **Miao**, Fengchun [author] [20], **Mishra**, Sanjaya [author] [5], **Orr**, Dominic [author] [3], **Janssen**, Ben [author] [1], **Kanwar**, Asha [writer of foreword] [7]. – [Paris]: UNESCO, 2019. 102 p.: ill. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000371129>

За автора

Александра Куманова е библиограф, библиографовед, философ, когнитолог. Доктор на педагогическите науки. Професор по научната специалност „Теория на научната информация" в Университета по библиотекознание и информационни технологии. Действителен член на Международната академия по информатизация при ООН, Арктическата академия на науките, Ноосферната академия на науките.

За контакт с автора: a.kumanova@unibit.bg

LIBRARY AND EDUCATION SPACE FROM THE CULTURAL CLUB TO INFORMATION BLAST OF THE WORLD (Isostasy of XXI c.)

Alexandra Kumanova
University of Library Studies and Information Technologies

Abstract: A general paradigmal post-non-classical model is built of the differentiated syntagm and synergy in the library and bibliographic field and training in the universal information space in the light of connection and correlation of the library courses to the Supreme Union of Cultural Clubs, teaching of the library subjects in Sofia University, courses for university librarians and collage librarians at the Bulgarian Bibliographic Institute and National Library St. St. Cyril and Methodius, gestaltplan of the Department of Bibliography in State Library Institute – predecessor of the University of Library Studies and Information Technologies, specialized at the Department of Library Studies and Bibliography at Sofia University.

Keywords: librarianship, library studies, library training, library, document.

About the author

Alexandra Kumanova – Bibliographer, philosopher, cognitologist. Doctor of pedagogical sciences (D.Sc.). Professor of theory of scientific information at the University of Library Studies and Information Technologies in Sofia, Bulgaria. Full member of the International Informatization Academy at UN, Arctic Academy of Sciences and Noospheric Academy of Sciences.

To contact the author: a.kumanova@unibit.bg